

[Justitsministeren]

dring om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige samt lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at samarbejdet med de nordiske lande på dette grundlag sædvanligvis foregår på en tilfredsstillende måde.

Justitsministeriet har imidlertid – under henvisning til, at den pågældende, såfremt dommen skulle have været fuldbyrdet i Danmark, må antages at ville være blevet fortsat varetægtsfængslet af retshåndhævelsesgrunde – anmodet politimesteren i Helsingør om hos de svenske myndigheder at søge oplyst, om der i den konkrete sag har gjort sig særlige – retlige eller faktiske – forhold gældende, der har medført den sene afsoning i Sverige.

Spm. nr. S 577

Til statsministeren (11/2 88) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil statsministeren oplyse begrundelsen for, at Alkohol- og Narkotikarådet er overflyttet fra Socialministeriets ressort til Sundhedsministeriets?«

Begrundelse

Såvel misbrug af alkohol som misbrug af euforiserende stoffer er stigende, og der er i langt de fleste tilfælde sociale årsager til et begyndende misbrug.

En lang række andre samfundsfaktorer kan dog også være medvirkende hertil, f.eks. udstødelse fra arbejdsmarked, arbejdsløshed, problemer i skolen i form af nederlag eller mangel på kammerater.

Indsatsen mod misbrug hviler på mange områder på en social indsats, selv om der også er iværksat en medicinsk behandling.

F.eks. er det åbent erkendt, at behandling af alkoholmisbrug ikke kan hvile på antabus alene, men at der skal sættes ind med en række sociale foranstaltninger for at støtte personen på vej ud af misbruget.

Alkohol- og Narkotikarådet har på denne baggrund langt større relationer til det sociale område end til det medicinske. Det er rigtigt, at man bliver usund af et alkohol-/narkotikamisbrug, men det er ikke sygdom.

Spørgeren er interesseret i at kende baggrunden for flytningen med henblik på eventuelt at stille forslag om at få fastslået det brede sociale aspekt i behandlinger på alkohol- og narkotikaområdet.

Svar (22/2 88):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringens beslutning om at oprette et selvstændigt ministerium for sundhed skal ses som et udtryk for et ønske om en styrkelse af sundhedspolitikken.

Det er som anført af spørgeren uomtvisteligt, at hele alkohol- og narkotikaområdet har stærke relationer til såvel det sociale område som sundhedsområdet. Derfor vil det også være nødvendigt med en tæt kontakt mellem Socialministeriet og Sundhedsministeriet i forbindelse med alkohol- og narkotikaspørgsmål – og dette uanset, om Socialministeriet eller Sundhedsministeriet er ressort for det pågældende område.

I forbindelse med oprettelse af det nye Sundhedsministerium er der foretaget en samlet vægtning af ministerområderne, og regeringen har herefter ud fra en samlet vurdering fundet, at området mest hensigtsmæssigt ressortmæssigt burde henhøre under Sundhedsministeriet.

Alkohol- og Narkotikarådet er herefter naturligt ligeledes overført til Sundhedsministeriet.

Jeg skal i den forbindelse også nævne, at det nye Sundhedsministerium har fået ansvaret for en øget indsats på et andet misbrugsområde, nemlig tobaksområdet, hvor der bl.a. er oprettet et Tobaksskaderåd.

Spm. nr. S 578

Til boligministeren (11/2 88) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvad agter ministeren konkret at foretage for at sikre, at diskrimination på grund af race eller etnisk oprindelse ved udlejning af boliger i den almennyttige sektor øjeblikkelig bringes til ophør i Ishøj, i Helsingør og over hele landet?«

Begrundelse

Det er glædeligt, at ministeren tager afstand fra enhver form for diskrimination i forbindelse med udlejning af boliger i den almennyttige bo-